

Mă învelesc de frig...

Nichita Stănescu

Mă învelesc de frig într-o speranță
cum se-nvelește soba nou zidită
în relieful de faianță
cu focul pururi logodită.

Nu pune mâna peste mine dacă-i vară
căci n-ai să înțelegi nimic
stimată doamnă-domnișoară
din frig.

Ci vino când nu merge nimeni,
când nu avem picioare, vino
dar mai ales când voi fi orb,
lumino.